

Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 ⁽²⁾ en de rechtspraak dienaangaand vereisen dat het verwarringsgevaar globaal wordt beoordeeld, en dat daarbij rekening wordt gehouden met alle relevante factoren van het concrete geval. De tweede kamer van beroep van het BHIM is tot de slotsom gekomen dat de waren qua aard, doelstelling en gebruik verschillen, en heeft deze overweging genoegzaam gemotiveerd (punt 102 van de bestreden beslissing). Dat schoonheidsproducten en juwelen verband kunnen houden met de ruime en heterogene sector van de mode impliceert niet dat zij verband houden met of kunnen worden geacht overeen te stemmen met waren van de klassen 18, 24 en 25.

De uitbreiding van de werking van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009 ⁽³⁾ tot andere waren van de klassen 9 (brillen), 14 (juwelen, sieraden en horloges) en 16 (toilet papier) is onvoldoende gerechtvaardigd en is gebaseerd op niet hardgemaakte vermoedens die verzoekster in zaak T-357/09 ⁽⁴⁾ heeft geopperd. Blijkens de punten 70 en 71 van het arrest zelf geldt dit temeer aangezien loutere hypothesen niet kunnen worden aanvaard en kan deze bepaling niet zonder meer op bekende merken worden toegepast, omdat de toekomstige gevaren moeten worden aangevoerd en bewezen, hetgeen verzoekster niet heeft gedaan.

⁽¹⁾ Arrest van het Gerecht van 27 december 2012, El Corte Inglés/BHIM, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (gecodificeerde versie) (PB L 78, blz. 1).

⁽⁴⁾ Arrest van het Gerecht van 27 december 2012, Pucci International/BHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci), nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie.

Hogere voorziening ingesteld op 13 december 2012 door de Italiaanse Republiek tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 27 september 2012 in zaak T-257/10, Italië/Commissie

(Zaak C-587/12 P)

(2013/C 63/18)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri en P. Gentili, avvocati dello Stato)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— Vernietiging van het arrest van het Gerecht van 27 september 2012 in zaak T-257/10, Italië/Commissie, betekend op 3 oktober 2012, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 264 VWEU van besluit C(2010) 1711 def.

van de Commissie van 24 maart 2010 betreffende steunmaatregel C 4/03 (ex NN 102/02), waarvan bij brief van 25 maart 2010 van SG Greffe (2010) D/4224 kennisgeving is gedaan, en dienovereenkomstig nietigverklaring van ook dat besluit;

— verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar hogere voorziening voert de Italiaanse Republiek vier middelen aan.

In de eerste plaats, schending van artikel 108, leden 2 en 3, VWEU en van de artikelen 4, 6, 7, 10, 13 en 20 van verordening (EG) nr. 659/1999. ⁽¹⁾ Het Gerecht heeft ten onrechte erkend dat de Commissie een nieuw besluit kon vaststellen zonder een nieuwe procedure op tegenspraak in te leiden waarbij de Italiaanse Republiek en de andere belanghebbende partijen werden betrokken.

In de tweede plaats, schending van artikel 296, lid 2, VWEU en van het beginsel van gezag van gewijsde. Het Gerecht had het nieuwe besluit van de Commissie nietig moeten verklaren omdat daarin de gebrekkige analyse van de eerste beschikking wordt herhaald.

In de derde plaats, schending van artikel 107, lid 1, VWEU en van de artikelen 1, lid 1, sub d, en 2 van verordening (EG) nr. 1998/2006. ⁽²⁾ Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de litigieuze maatregelen niet onder de maatregelen vallen die krachtens deze verordening geen staatssteun zijn.

In de vierde plaats schendt het bestreden arrest artikel 14 van verordening (EG) nr. 659/1999 en het evenredigheidsbeginsel. Het Gerecht heeft ten onrechte verzuimd onder de aandacht te brengen dat de Commissie in het besluit opdracht geeft een voordeel terug te vorderen dat de onderneming in werkelijkheid nooit heeft genoten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun (PB L 379, blz. 5).

Beroep ingesteld op 21 december 2012 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-600/12)

(2013/C 63/19)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Patakia en D. Düsterhaus, gemachtigden)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Helleense Republiek, door een slecht functionerende en afgeladen afvalstortplaats (te Zakynthos, regio Kalamaki, in de plaats Griparaiika) in gebruik te houden die niet voldoet aan alle voorwaarden en vereisten van de milieuregelgeving van de EU, de krachtens de artikelen 13 en 36, lid 1, van richtlijn 2008/98/EG⁽¹⁾ betreffende afvalstoffen, en de artikelen 8, 9, 11, lid 1, sub a, 12 en 14 van richtlijn 1999/31/EG⁽²⁾ betreffende het storten van afvalstoffen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen. Daarnaast is zij, door de vergunning voor de stortplaats te verlengen zonder de in artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG⁽³⁾ van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna bedoelde procedure toe te passen, evenmin de verplichtingen nagekomen die krachtens dat artikel op haar rusten;

— de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

— De Griekse autoriteiten hebben toegelaten dat een overvolle stortplaats in gebruik bleef en hebben verzuimd de noodzakelijke maatregelen te nemen om uiterlijk op 31 december 2015 (verstrijken van de vernieuwde milieucriteria) of totdat de nieuwe stortplaats in Zakynthos in gebruik is genomen, de capaciteit van de stortplaats uit te breiden (of het probleem op een andere manier op te lossen).

— De Griekse autoriteiten hebben niet alle corrigerende maatregelen genomen die noodzakelijk zijn voor een aanmerkelijk aantal problemen die in verschillende verslagen van bezoeken ter plaatse naar voren zijn gekomen (25 oktober 2011, 26 januari 2010, 26 oktober 2009, 11 mei 2009, 6 februari 2009, 26 augustus 2008, 13 april 2007, 8 december 2005, 7 januari 2005 en 14 december 1999) en laten toe dat deze stortplaats ondanks de problemen in gebruik blijft.

— De Griekse autoriteiten hebben het noodzakelijke aanpassingsplan voor de stortplaats van Zakynthos nog niet opgesteld en goedgekeurd, noch hebben zij een aanvraag ingediend voor verlenging van de vergunning voor de afvalopslagplaats met daarin een beoordeling van de risico's.

— Daaruit volgt dat zij de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 13 en 36, lid 1, van richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen en de artikelen 8, 9, 11, lid 1, sub a, 12 en 14 van richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen niet zijn nagekomen.

— Bovendien hebben de Griekse autoriteiten bij interministerieel decreet van 8 juni 2011 de tijdelijke verruiming van de milieucriteria (die de grondslag van de vergunning voor de

stortplaats vormen) van de stortplaats tot en met 31 december 2015 verlengd, zonder de gevolgen daarvan naar behoren te beoordelen, zoals voorgeschreven in artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG.

⁽¹⁾ PB L 312, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 182, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 206, blz. 7.

Hogere voorziening ingesteld op 27 december 2012 door Greinwald GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 10 oktober 2012 in zaak T-333/11, Nicolas Wessang/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-608/12 P)

(2013/C 63/20)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Greinwald GmbH (vertegenwoordiger: C. Onken, advocate)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Nicolas Wessang

Conclusies

- I. vernietiging van het arrest van het Gerecht van 10 oktober 2012 in zaak T-333/11, voor zover daarbij het beroep gegrond is verklaard,
- II. herziening van het arrest van het Gerecht van 10 oktober 2012 in zaak T-333/11, zodat het beroep in zijn geheel wordt toegewezen,
- III. verwijzing van verzoeker in eerste aanleg in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In het bestreden arrest is de in artikel 7, lid 1, sub b en c, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk⁽¹⁾ vervatte rechtsopvatting onjuist toegepast doordat op basis van de conceptuele overeenstemming van de woorden „foods” en „snacks” is geoordeeld dat een groter verwarringsgevaar dreigt. Ingevolge artikel 7, lid 1, sub b en c, van deze verordening wordt de inschrijving geweigerd van beschrijvende tekens zonder onderscheidend vermogen. Wanneer beschrijvende elementen van een teken zonder onderscheidend vermogen overeenstemmen, is er derhalve geen sprake van verwarringsgevaar of van een groter verwarringsgevaar.

Daaruit volgt dat slechts sprake is van verwarringsgevaar wanneer afbreuk wordt gedaan aan de herkomstaanduidende functie van een merk. Alleen tekens en elementen van tekens die onderscheidend vermogen bezitten, vervullen een herkomstaanduidende functie. Vervult een element van een teken geen herkomstaanduidende functie, dan kan daaraan ook geen afbreuk worden gedaan door het gebruik van een overeenstemmend element van een jonger merk.